

فقط برای امروز

۱۰ فروردین

خدا محوری

«به تدریج وقتی بیشتر از خود محوری، خدا محور می شویم،
نومیدی ما به امید تبدیل می شود.»

کتاب پایه

امیدواری چه پرشکوه است! قبل از آمدن به معتادان گمنام، بسیاری از ما با نومیدی مطلق زندگی می کردیم. معتقد بودیم سرنوشت، مرگ در اثر این بیماری را برای ما رقم زده است. بسیاری از اعضاء در اولین ماه های برنامه، از قرار داشتن بر "ابری صورتی" صحبت می کنند. ما مصرف را قطع کرده ایم، دوستانی پیدا کرده ایم و زندگی ما نویدبخش به نظر می رسد. اوضاع عالی پیش می رود. سپس واقعیت آغاز می شود. زندگی هنوز زندگی است. ما هنوز شغل از دست می دهیم، شرکای زندگی ما هنوز ما را ترک می کنند، دوستان ما هنوز می میرند و ما هنوز مریض می شویم. پرهیز از مواد مخدر تضمین نمی کند که زندگی همیشه باب میل ما پیش رود. وقتی واقعیت زندگی آن طور که هست، آغاز می شود، به نیروی برتر خود مراجعه می کنیم و به خاطر می سپاریم که زندگی همان طور که هست روی می دهد. اما صرف نظر از اینکه در بهبودی ما چه چیزی رخ می دهد، نباید نومید شویم، زیرا امید همیشه وجود دارد. این امید در رابطه ما با نیروی برتر نهفته است.

این رابطه همان طور که در کتاب ما بیان شده، در طول زمان به وجود می آید: «به تدریج خدا محورتر می شویم.» هر چه بیشتر و بیشتر به نیروی برتر خود اتکا می کنیم، کشمکش های زندگی دیگر ما را به سوی دریای نومیدی نمی کشاند. هر چه بیشتر بر خداوند تمرکز می کنیم، بر خود کمتر تمرکز می کنیم.

فقط برای امروز: به نیروی برتر خود اتکا می کنیم. می پذیریم که صرف نظر از آنچه اتفاق می افتد، نیروی برتر منابعی را برای تحمل آن برای من فراهم می کند.